

Süüdja Süäl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

JAANUAR

2023

Lõpuaja kogudus

*Järgnev prohvetering on antud Ameerika jutlustajale **Tommy Hicksile**, kes tegutses Jumala juhtimisel võimsas Argentiina ärkamises 1954. a. Selle sõnumi sai ta esimest korda 25.07.1961, seejärel veel kahel korral. Nägemus muutis täielikult tema arusaama Kristuse Ihus ja lõpu-aegade teenistusest.*

Prohvetering Kristuse Ihu lõpu-aegade teenistusest

Sain selle nägemuse magades. Ootamatult leidsin enese olevat väga kaugel, ma vaatasin alla maa peale. Nägin kõiki rahvaid, suguvõsapid ja keeli idast ja läänest, põhjast ja lõunast.

Tundsin ära iga riigi ning mitmed linnad, kus ma olin käinud. Ma peaaegu värisesin hirmust seda nägemust nähes. Sel hetkel, kui terve maailm tuli mu silme ette, hakkas lööma välku ja müristama.

Kui välk sähvatas üle maa, olin ma näoga põhja poole. Äkitselt nägin ma võimsat hiiglast, kes oli erakordselt suur. Ta jalad näisid ulatuvat põhjapooluseni ja pea lõuna poole, tema käed olid sirutatud üle merede. Hiiglase pea võitles elu eest. Ta tahtis elada, kuid tema ihu oli pealaest jalataldadeni kaetud prahiga. Vahetevahel sai hiiglane ennast liigutada ja mõnikord isegi püsti tõusta.

Kui see juhtus, tundus, et tuhanded väikesed olendid põgenesid tema eest. Aga kui hiiglane uuesti rahunes, tulid need tema juurde tagasi.

Korraga tõstis suur hiiglane oma käe taeva poole ja seejärel ka teise. Kui ta seda tegi, tundus taas, et tuhanded olendid põgenesid tema eest ja suundusid ööpimedusse.

Aeglaselt hakkas hiiglane tõusma ning tema pea ja käed ulatusid pilvedesse. Kui ta tõusis jalule, puhastas ta end tema peal olevast prahist ja mustusest. Ta tõstis käed üles taeva poole, justkui kiites Issandat. Ja kui ta käed üles tõstis, ulatusid need pilvedeni.

Äkitselt muutus iga pilv hõbedaseks, kõige ilusamaks hõbedaks, mida ma teadsin.

Kui ma seda erilist nähtust

vaatasin, oli see nii imeline, et ma ei saanud isegi aru, mida see tähendab. Ma olin sellest nii liigutatud, et ma hüüdsin Issanda poole ja küsisin: "Issand, mida see kõik tähendab?"

Ma tundsin, nagu ma oleksin tegelikult Vaimus ning kogesin Issanda ligiolu, kuigi ma magasin. Äkitselt tulid pilvedest alla suured valguspiisad. Need langesid võimsa hiiglase peale ja hiiglane hakkas väga aeglaselt sulama, vajudes maa ligi. Tundus nagu valguks hiiglane maa peale laiali ning sadu taevast suurenes. Sulad valguspiisad hakkasid maad üle ujutama. Ja kui ma vaatasin hiiglast, kes näis sulavat, tõusid püsti miljonid inimesed üle maakera. Nad tõstsid oma käed ja ülistasid Issandat.

Sisu

T. Hicks. LÕPUAJA KOGUDUS...	3
T. Puolimatka. KONTROLLI- ÜHISKOND.....	6
J. Vahtera. SISEMISEST TERVENEMISEST.....	13
PAGANLUSE PEALETUNG.....	19
ROOPE TERVENEMINE.....	27

Hüüdja Hääl

Jumala sõna veebiväljaande väljatrukk.
Kolmekümne neljas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Misjoniühing Hüüdja Hääl
a/a EE732200221004116193

Just sel hetkel kostis võimas äike, mis näis taevast möirgavat. Ma pöörasin oma silmad taeva poole ja järsku nägin sädelevas valguses kuju – see oli kõige aulisem pilt, mida olen näinud kogu elu jooksul. Ma ei näinud küll ta nägu, aga ometi ma teadsin, et see on Issand Jeesus Kristus.

Ta sirutas oma käe, suunates seda kord ühele, kord teisele poole. Ja kui ta sirutas oma käed maailma rahvaste – meest ja naiste – üle, näisid liikuvad valguspiisad Tema kätest neisse voolavat. Võimas Jumala võidmine tuli nende peale ja inimesed läksid välja Issanda nimel.

Ma ei tea, kui kaua ma seda vaatasin. See tundus kestvat päevi, nädalaid või kuid. Kui ma vaatasin Kristust, kes jätkas oma käe sirutamist, nägin ma tragöödiat. Seal oli nii palju inimesi, kes keeldusid vastu võtmast Jumala võidmist ja Jumala kutset.

Ma nägin mehi ja naisi, keda ma tundsin, inimesi, keda ma arvasin, et nad võtavad Jumala kutse vastu.

Aga kui Ta sirutas oma käed kord ühe, kord teise poole, pöörasid nad ära oma pea ja taganesid Temast. Kõik, kes nii tegid, tundusid minevat pimedusse, ja pimedus neelas nad.

Ma olin hämmingus, vaadates inimesi, keda ta oli võidnud, sadu tuhandeid üle kogu maailma: Aafrikas, Inglismaal, Venemaal, Hiinas, Ameerikas. Jumala võidmine oli nende peal, kui nad läksid välja Issanda nimel.

Ma nägin neid mehi ja naisi minemas – oli vaeseid ja rikkaid, ei olnud vahet, millisel positsioonil keegi oli. Ma nägin inimesi, kes olid halvatud ja haiged, pimedad ja kurdid. Kui Jumal sirutus nende poole, said nad terveks ja läksid välja!

See oli auline ime – need inimesed sirutasid oma käed täpselt nii, nagu Issand tegi, ja tundus nagu oleks nende käes seesama vedel tuli. Nad sirutasid oma käed välja ja ütlesid: "Minu sõna kohaselt: saa terveks!"

Kui need inimesed jätkasid

lõpuaja teenistuses, ei mõistnud ma kõike täielikult ja ma vaatasin Issanda poole ning küsisin: "Mis on kõige selle tähendus?"

Ta vastas mulle: "See on see, mida ma teen viimseil päevil. Ma taastan kõik, mis on hävitatud ja see saab ilmsiks lõpuaegadel."

Kui ma olin sellises kõrguses, et kogu maailm oli mu silme ees, nägin inimesi, kes liikusid edasi-tagasi. Järsku oli Aafrikas üks mees, kes oli sinna Jumala Vaimu poolt ühe hetkega transporditud. Teisel hetkel võis ta olla Venemaal või Hiinas, Ameerikas või mõnes teises kohas, ja vastupidi. Need inimesed käisid üle kogu maailma ja tulid läbi tulest, katkust ja näljast. Ei tuli ega tagakius peatanud neid.

Vihased rahvahulgad tulid nende juurde mõõkade ja tulirelvadega. Ja nagu Jeesus, läksid nad läbi rahvahulkade ning neid ei suudetud leida. Nemad aga läksid edasi Issanda nimel ja kõikjal, kuhu nad oma käed sirutasid, said haiged terveks ja pimedate silmad avanesid. Seal ei toi-

munud pikki palveid.

Pärast seda, kui olin nägemust mitu korda näinud ja sellele mitmeid kordi mõelnud, mõistsin, et ma ei näinud kusagil kirikut, ei näinud ega kuulnud ühtegi konfessiooni, vaid nägin inimesi, kes lähevad Issanda Jeesuse nimel. Halleluuja!

Nad teenisid rahvahulki üle maakera. Näis, et kümned tuhanded, isegi miljonid tulid Issanda Jeesuse Kristuse juurde, kui need inimesed astusid esile ja edastasid viimasel tunnil sõnumi saabuvast kuningriigist.

Sel viimasel tunnil annab Jumal maailmale demonstratsiooni, mida maailm pole iialgi näinud ega kuulnud ning need mehed ja naised, kes käivad valguses, lähevad kõikjale.

Kui keegi komistab ja kukub, siis tuleb teine ja aitab ta püsti. Seal ei ole enam suurt MINA ja väikest SINA.

Kõik mäed on tehtud tasandikeks ja orud ülendatud ning neil kõigil on ühine tunnus – seal on jumalik

armastus. Jumalik armastus, mis voolab välja nendest inimestest, kui nad töötavad koos ja elavad koos. See oli kõige aulisem tunnusmärk, mida ma kunagi näinud olen. Jeesus Kristus oli nende elu sisu.

Kui ma seda vaatasin, siis oli aegu, mil sulad valguspiisad langesid suurte koguduste peale ja kogudus tõstis oma käed ja ülistas Jumalat tunde ja päevi Jumala Vaimus. Jumala Vaim tuli nende peale ja Jumal ütles: "Ma valan oma Vaimu kõige liha peale," ning nõnda sündis – iga naine ja mees võttis vastu selle tunnustähe, väe, Jumala võidmise, Jumala imed, ja sellel ei olnud lõppu.

Kuid äkitselt kärgatas uus piksemürin ja see kõlas justkui üle kogu maailma ning taas kuulsin ma häält ütlevat: "See on minu rahvas. See on minu armastatud pruut."

Kui hääl kõneles, vaatasin ma maa peale ja nägin järvi ja mägesid. Hauad avati ning kõik pühad kõigist aegadest tõusid üles. Kui nad tõusid, tulid rahvahulgad igast suunast, idast ja läänest, põh-

jast ja lõunast ning taas moodustasid nad selle hiiglasliku ihu. Kõigepealt tõusid üles need, kes olid surnud Kristuses. Ma vaevalt oskan seda kirjeldada, sest see oli nii võimas, kaugel sellest, mida ma kunagi oleksin suutnud mõelda.

See ihu hakkas võtma esimese võimsa hiiglase kuju, kuid seekord oli see erinev. Ta oli riietatud kõige ilusamate valgete riietega. Kõik oli puhas. Selle rõivad olid ilma plekkide ja kortsudeta. Kõik rahvad kogunesid sellesse ihusse ning Jeesus sai Ihu Peaks.

Aeglaselt jõudis ta taevastesse ja äkitselt tuli ülalt taevast Issand Jeesus ning ma kuulsin järjekordset piksemürinat, mis ütles: "See on mu armastatud pruut, keda ma olen oodanud. Ta saab avalikuks isegi siis, kui teda proovitakse tules. Teda ma olen armastanud algusest saadik."

Kui ma seda vaatasin, pöördusid mu silmad maa poole ja ma nägin täielikku hävingut. Inimesed, mehed ja naised, olid meelegaheites ja

kisendasid. Kõik ehitised olid hävitatud ja ma kuulsin: "Nüüd on mu viha välja valatud maa peale."

Kogu maailma peale valati Jumala viha. Ma mäletan seda nii nagu oleks see juhtunud hetk tagasi. Ma värisesin sellest, kuidas linnad sattusid hävingusse ja rahvaid hävitati.

Ma kuulsin nuttu ja halamist. Ma kuulsin, kuidas inimesed kisendasid. Nad hüüdsid, kui nad läksid koobastesse, et need nende peale langeksid, kuid seda ei toimunud. Nad läksid vette, kuid vesi ei uputanud neid. Nad tahtsid oma elu lõpetada, kuid ei saanud.

Siis ma pöörasin taas oma silmad sellele aulisele nägemusele, kus kogu Ihu oli oma täiuse valges säras. Aeglaselt, aeglaselt hakkas see maapinnalt tõusma ja siis ma ärkasin.

Milline vapustav nägemus! Ma olin näinud lõpuaegade teenistust – selle viimasel tunnil.

Mu elu on sellest hetkest täielikult muudetud ja ma sain aru, et me elame lõpuaegades. Üle kogu maailma võibab Jumal mehi ja naisi selleks teenistuseks. See ei ole doktriin. See ei ole kiriklikkus. See on Jeesus Kristus.

TOMMY HICKS

Kontrollühiskond

Ilmutuse raamatus (13:15-18) esitatakse meile kuvand täielikust kontrollühiskonnast, mis areneb rahvaste merest e massiühiskonnast tõusva metsalisena. Kujuneb välja totalitaarne maailmavõim. Selle kohta öeldakse, et see on saanud meelevalla „...*anda vaimu metsalise*

kujule, et ka metsalise kuju räägiks ja teeks, et tapetaks igaüks, kes ei kummarda metsalise kuju.”

Sellest lausest järeldan, et tegemist on täieliku kontrolliühiskonnaga e teatakse, kes ei kummarda metsalise kuju. Seda on võimalik näha ja inimesi kontrollitakse.

See kohustab, „...et kõik - pisikesed ja suured, rikkad ja vaesed, vabad ja orjad - võtaksid endale märgi oma paremale käele või oma otsaette, ning et keegi muu ei tohiks osta ega müüa kui vaid see, kellel on märk, kas metsalise nimi või tema nime arv. Siin olgu tarkust! Kellel on mõistust, see arvutagu välja metsalise arv, sest see on inimese arv, ja tema arv on kuussada kuuskümmend kuus.”

Ühiskond kujuneb selliseks, kus nõutakse täielikku alis- tumist ja kuulekust. Sõna- kuulelikkus on nii kõike- haarav, et see on vastuolus Jumala kummardamisega. Totalitaarne maailm püüab võtta inimese elus Jumala koha.

Me ei tea, mis metsalise märk täpsemalt on või mida see tähendab. Erinevate sugupõlvade ajal on olnud erinevaid tõlgendusi ning täna näeme kontrollsüs- teemide arendamist. Teata- vasti põhjendatakse järel- valvet heade kavatsustega tervise ja turvalisuse eesmärgil.

Täna toetatakse mõtet, et iga inimese naha alla tuleks paigaldada seade, milles on teave inimese tervisliku seisukorra kohta, näiteks pandeemia olukorras. Kui meil levib nakkushaigus ja iga inimese naha all oleks selline seade, saaksime tõhusalt inimese tervisliku seisundi halvenemise korral ta isoleerida ja nii takistada nakkuse levikut.

See kõlab hea võimalusena. Selleks peab aga inimene loobuma oma privaatsusest ja andma kellelegi õiguse jälgida tema tervislikku seisundit ja muid sündmusi.

Teiseks võib kontrolli põhjendada turvalisuse nõue- tega. Samas on huvitav, et praegu valmistatakse ette seadusandlust, mis vähendab inimeste turvalisust. Näiteks uus transseadus või sugu- poolte seadus nõrgendab turvalisust, kuna naistele mõeldud ruumidesse hakka- vad pääsema varjatult mehed, kes on sada korda tõenäoli- semalt seksuaalkuritegude sooritajad, kelle ohvrid on naised. Sellega väheneb turvalisus.

Samal ajal, kui turvalisus

kahaneb, hakatakse nõudma meetmeid selle tõstmiseks. Selle saavutamist toetab täielik kontroll. Iga liikumist ja isegi meele muutust saab jälgida seadme abil, mida on võimalik valmistada.

Näiteks Iisraeli ajaloolane **Yuval Noah Harari**, kes on tänapäeva Maailma Majandusfoorumi superriikaste lemmikfilosoof, visandab sellise tuleviku, kus inimkond jaguneb kaheks väga erinevaks grupiks. On olemas eliitgrupp, kes taotleb endale igavest noorust ja lausa surematust, isegi jumalikust.

Tavalistest inimestest saavad tehnilise jälgimise all olevad informatsioonivoo osakesed, kes on alistatud täielikule kontrollile kuni oma sisemiste mõtete ja tunneteni.

Sellest kirjutab Harari oma raamatus Homo Deos, (Inimjumal). Siis kui kõikide asjade internet on leiutatud ja käigus, saavad meist esmalt mikrokiibid, siis data (digiinformatsioon) ja siis lahustume nagu savikamakas tõusvas infovoolus.

Parim, mida inimesega saab juhtuda, on see, et ta ühendatakse internetiga, nii et kõik asjad ja inimesed saavad ühiseks informatsioonivooluks.

Olles osa informatsioonivoost, me lahustume selles. See on meile õndsus, sest internet on nagu jumal. See on nagu idamaine käsitus nirvaanast. Kui sa lahustud kõikide asjade internetis ja saad osaks informatsioonist, mida sa vajad, siis sinu elu juhitakse ning sa oled õnnelik. Mis saaks olla parem?

Kui elu on informatsiooni liikumine, kirjutab Harari, ja elu on hea, peame laiendama, süvendama ja tugevdama informatsioonivoolu kogu maailmaruumi – kõik peab saama osaks sellest.

Sellega loobutakse täielikult mõttest, et inimesel enesel oleks mingi väärtus. Inimene on üksnes materialistlik.

Selle taga on maailma rikkaimate inimeste liidu, Maailma Majandusfoorumi ideaalkuvand või uskumus ideaalsest maailmast. Ini-

mesed on vaid tööriistad, kelle abil luuakse kõikide asjade internet, mis levib alates maaplaneedilt kuni galaktikani kosmoses.

Selline kosmiline datakäsitlus oleks jumalataoline, kõikjal ligiolev ja suunaks kõike. Selles oleks kogu teadmine, tarkus, õnnelikkus ja elumõte. Ilma selleta oleksime eraldi olevad.

See on loonud uue usundi, dataismi. Harras dataist peab eelkõige maksimeerima data-voolu, lülitades ennast üha rohkematesse meediatesse ning tootes ja tarbides üha rohkem informatsiooni.

Kõik tuleb ühendada süsteemi, ka ketserid, need kes ei taha saada ühendatud. Kõik ei tähenda üksnes inimesi, vaid ka kõiki asju, oma keha, tänaval olevaid autosid, köögis olevaid külmkappe, kanalas olevaid kanu ja puid metsas. Kõik tuleks ühendada kõikide asjade internetti.

Informatsioonivabadus on seega kõrgeim väärtus, kuid see ei tähenda seda, et inimesel on õigus saada vabalt informatsiooni, vaid

seda, et süsteemil on õigus saada kogu informatsioon igast inimesest.

Harari järgi tähendab see, et loobun oma privaatsusest ja luban algoritmil saada kogu aeg teada selle, kus ma olen ja kuhu tahan minna. Ta arvab, et inimesed tahavad olla osa sellisest datavoolust, kuigi see tähendab loobumist oma privaatsusest ja enesemääramise õigusest, kuna see annab inimesele mõtte.

Kui globaalsest datasüsteemist saab kõiketeadev ja kõikvõimas, saab süsteemiga liitumisest kõikvõimalikkuse allikas. Inimesed tahavad sulanduda selle vooluga, kuna osalemisega selles ollakse midagi endast suuremat.

Peaksime liitma internetiga kõik oma kogemused ja siis olema juhitud Google'i ja Facebooki algoritmidest, kuna need teavad täpselt, kuidas sa ennast tunned. Seetõttu peaksid lakkama kuulamast oma tundeid ja võtma aluseks algoritmid.

Kui näiteks mõtled, kellega abielluda, siis ei pea järgima oma tundeid, vaid küsima Google'i ja Facebooki

algoritmidele, kes teavad kõike sinust ja sellest teisest inimesest, kellega sul on hea abielluda.

Sellest järeldub ka see, et me ei vaja enam demokraatlikke valimisi, kuna pole mõtet neid korraldada, kui algoritmid teavad, kuidas keegi kavatseb hääletada, samuti nagu nad teavad täpselt neuroloogilisi põhjuseid, miks keegi kedagi hääletab. Seega pole mingit mõistlikku põhjust valimisi korraldada.

Kui praktikas tavaline inimene alistatakse informatsiooniturvale ja selle algoritmidele, siis mõned inimesed valitsevad kõiki teisi, kasutades selle vahendina infovoolu ja algoritme.

Seda möönab ka Harari, ehkki ta ei sõnasta seda nii otse. Maailma Majandusfoorumi ümber kogunenud rikkad on valinud Harari oma lemmikfilosoofiks just sellepärast, et Google'i ja Facebooki ning teiste suurürituste juhid teavad, et Harari mõtteviis teenib nende rikastumist ja võimuiha.

Neid inimesi, kes on vastu

täielikule digitaliseerimisele ja sulandumisele informatsioonitulva, peetakse takistuseks ja võibolla lõpuks eraldatakse ühiskonnast.

Mõeldes koroonapandeemia perioodile, siis need, kes ei olnud valmis vaktsineerima, ei saanud ka koroonapassi. Nad ei saanud reisida, ei pääsenud ujulasse või kauplusesse, ei saanud teha igasugust tööd. Selles ilmnes juba taolise „unistuste-maailma” praktika.

Kui sa ei nõustu uue terviseõõtleemisega, kus kõrgemalt poolt määratakse ette, mida sina pead tegema, et olla terviseturvaline, siis eraldatakse sind ühiskonnast ja lõpuks kaotad sa õiguse osta ja müüa, mis tähendab seda, et sa ei saa elada.

Huvitav on seegi, et C. S. Lewis on seda ette näinud. Temalt on ilmunud ulmeromaan, mis on ilmunud ka soome keeles pealkirjaga „Piinatud planeet”. Selles kirjeldab ta taolist protsessi ja mõtteviisi, kui püütakse kujundada uut inimest, kes on täielikult eliidi juhitud ja kontrollitud.

Nimetus, mis sellisele mõtteviisile antakse, on transhumanism. See tähendab püüdlust luua üliinimene.

Eesmärk ei ole teha kõikidest üliinimesi, vaid üksnes eliidist. Tavalisest inimesest tehakse alaminiimene, kellest saab informatsioonitulva osake. See on eliidi unistustekuvand, et täita tühimik, mis on kujunenud kultuuris selle tõttu, et on loobunud kristlikust ülestõusmise usust.

Ülestõusmisusus usutakse, et pärast surma saabub aeg, kui inimene tõuseb ihulikult üles surnuist, mille kinnituseks on see, et Jeesus on tõusnud surnuist. Jeesus oli esimene inimene, kes sai surematu ihu, nii et ta enam kunagi ei sure.

Transhumanism unistab surematusest ja püüab võita haigused ning vananemise eliidi osas. Seda ei saa oodata kõigile, sest planeet ei kannataks seda välja. Samal põhjusel püütakse liikuda elanikkonna arvu vähendamise suunas erinevatel viisidel.

Tavalisi inimesi püütakse

täielikult kontrollida ja uue ühiskonna osaks saavad vaid need, kes alistuvad täielikult kontrollile.

Selle programmi osana tuleb muuta vanemate ja laste vahelist suhet nii, et täielikult kontrollida inimekonna paljunemisprotsessi. Probleemiks on lapsed, kes sünnivad vigastena või puudega.

Esmalt tehakse vanemlus kontrollitavaks, nii et lapsi ei tohi sünnitada ilma loata. Üha rohkem püütakse lapsi toota paljunemistehnoloogiate abil, millega saab vältida puuetega laste sündimist.

Esineb isegi ootust, et lapsed ei sünniks emausas, vaid kunstemaka abil. Emakasisene sünd on probleemiks täieliku kontrolli seisukohalt, sest kui laps sünnib erilise suhtega oma emasse ja ema omab mõju oma lapse üle, siis ei ole ta enam eliidi kontrollitav. See võib edastada lapsele valesid hoiakuid ja tundeid.

Kui laps on kasvanud kunstemakas, siis ei sõltu laps emahääle tundmisest, vaid nendest häältest ja mõtetest,

mida talle sisendatakse. Selline laps on sünnist alates riigitoode või toodang, keda saab kasutada ideaalriigi loomisel.

Kui on loobutud kristlikust inimkäsitlusest ja siirdutud utoopilisse kujutelmale sellest, et inimene saab põgeneda pahelise maailma mõjude eest, ning on loodud kujutus tehnoloogilisest eliidist, kes valitseb algoritme, digitaliseerimist ja selle kaudu kogu ühiskonda – eeldusel et see eliit toimib ratsionaalselt ja õilsalt, vähemalt nende seisukohalt hästi – siis selline tehnoloogiline areng on väärt eliidi surematust ja muu ühiskonna tähendus on teenida seda süsteemi.

Täieliku kontrolli maailm, millest unistatakse, toob meid tagasi Ilmutusraamatu õpetuse juurde metsalisest ja metsalise kujust ning maailmast, kus metsalise kuju on omandanud täieliku kontrolli inimkonna üle.

See on peaaegu nagu Paabeli torn, mis oli inimkonna algetapi suurim saavutus, et ühineti ehita maks torni, mis ulatub taevasse.

Inimene mõtleb sulanduvat jumalusse sellega, et tehnokraadid loovad jumalataolise kõikide asjade interneti, millesse sulandudes jõutakse nirvaanasse, kus ei omistata midagi, ei olda üksildased, vaid ollakse õnnelikud, nagu väljendab Maailma Majandusfoorumi juht.

Praktikas kujutab Ilmutuse raamat seda totalitaarset unistuste maailma üsna karmilt. Seal on küsimus metsalise riigist, mis kasutab sundi, manipulatsiooni, kus püütakse inimesi programmeerida, mille taustal tegutsevad kurjuse jõud, kes tahavad võtta inimese valikuvabaduse, personaalsuse ning võimaluse tunda tõelist Jumalat või võtta vastu päästet.

Kujutelmale asemel, et sulandudes informatsioonitulva saan informeerituks, saan tegelikult ajupestuks: seetõttu on mõtlejad hakanud rõhutama, et meie tegelik vajadus on jääda vaikseks Jumala ees. Meie suurim vajadus ei ole saada informatsiooni, vaid Piiblis on kesksel kohal sõna, mille kaudu kõik luuakse.

Totalitaarses paradiisis e põrgus ei ole enam vaikimise võimalust, kui sind on ühendatud kõikide asjade internetti, ja teave kogu aeg voolab sinust läbi. Iseseisvat mõtlemist püütakse takistada.

Jumala eesmärgiks on, et sul on isiklik suhe kõikväelise ja armastava Jumalaga: sa õpid tundma oma indivi- duaalsust ja elumõtet, õpid tundma Jumalat kui oma Loojat, nii et moodustad vastujõu totalitaarsetele jõududele. On öeldud, et need, kelle nimi on kirjutatud tapetud Talle eluraamatusse, ei kummarda metsalist, vaid nad näevad vale läbi.

Reisides Euroopas nägin lennuväljadel kõikjal müüda- vat Harari raamatut Homo Deus. See on osa rahaeliidi põhiuskumusest, mida inimesed peaksid vastu võtma.

Meid kutsutakse seevastu teenima ainsat tõelist Jumalat ja olema tema tunnistajad. Märtrite kohta öeldakse, et nad võitsid tema Talle vere ja oma tunnistuse sõna läbi ega ole oma elu armastanud kuni surmani. Selle jõu vastu ei suuda ükski kurjuse vägi.

TAPIO PUOLIMATKA

TV7 saates „Studiossa Tapio Puolimatka”

Sisemisest tervenemisest

Oma lugu räägib **Jari Vahtera**, Korso nelipühako- guduse pastor, kes on abielus, kahe lapse isa ja kolme lap- selapse vanaisa. Temast hoo- vab rahu ja usaldusväarsust, kuid see pole alati nii olnud. Ta on 20 aasta jooksul komberdanud oma usu- elu teed, enne kui jõudis pääste tuumani.

Meie perekonnas oli kokku kaheksa last. Olin oma ema noorim laps teisest abielust. Minu mõlemal vanemal oli vanglataust. Mind kandes vii- bis ema vanglas. Olin seetõttu Soome üks nooremaid vange.

Isa olen oma elus võibolla kolm korda kohanud. Ta oli kodus ka siis, kui olin väga

väike, kuid sellest puuduvad mul mälestused. Isa elu kulges vales rööpas peamiselt vanglateed.

Kodune õhkkond oli väga ahistav, täidetud hirmuga. Igatsesin tugevalt isa järgi, keda ei olnud kodus. Meie koju ei saanud tuua sõpru peamiselt selle tõttu, et meie perel oli teatav sotsiaalne pitser.

Ema vanglataustast sain endalegi üllatuseks teada alles tagantjärele, umbes 20aastasena. Sain teada, et ka ema oli onud vanglas, mitte ainult isa. Ema ravimisuhe oli väga jõuline ja domineeriv, mis tavapäraselt peideti haiguste taha.

Mina arvasin, et emal on mingi haigus. Pidin käima erinevatest apteekidest emale ravimeid toomas. Imestasin selle üle, miks kästi ravimeid tuua ühel päeval sellest ja teisel päeval teisest apteegist. Kunagi ei saanud minna lähimasse apteeki, sest külastuste järjekorras valitses teatud kindel rütm. Tagantjärele mõtlesin sellele, miks apteegitädid küsisid, kuidas minu

emal tegelikult läheb.

Koolist tulles oli mul sageli teadmatuse pinge ja surmahirm ema pärast, kas ta on ikka elus. Vahel tuli abi otsida naabritelt. Siis ma arvasin, et see oli haiguse mõju. Ometi oli sageli põhjuseks, siis kui emal polnud arusaamist või ei suutnud ta jalgele tõusta, liiga palju tablette. See oli üsna ränk eluetapp.

Surmahirmudega oli lapsepõlves veelgi kokkupuudet. Mäletan esmalt vanaema surma. Olin siis alla 10 aasta vana. Vanem vend hukkus õnnetusjuhtumi läbi siis, kui olin kümnene ja isa lahkus sellest järgmisel aastal. Hiljem tabas mind veel suure õe enesetapp. See kõik pani mind tundma ennast orvuna.

Ka ema oli saanud šoki venna surma tõttu. Tema lein oli väga jõuline ja kõigutas tema vaimset tasakaalu. Siis jäi hoolekanne minu eest suurematele õdede hooleks, kellel ei olnud selleks kohustust, kuid kes ometi olid mulle tähtsad ja armsad. Tundsime ennast kõigest ilmajätuna.

Õde, kes hoidis mind nagu ema, tegi enesetapu pärast minu armeeteenistust. Tema oli minu jaoks oluline, kes mind riietas, minu eest hoolitses ja ostis mulle ka vajalikud asjad. Kuna olime üsna vaesed, siis püüdis tema minu eest hoolt kanda. Kõik see põhjustas hülgamise hülgamise järel, millega koos sai elatud, mis põhjustas häireid, hirme ja igatsust isa järele.

Isale mõeldes sõitsin sageli jalgrattaga bussipeatusesse ja ootasin Turu suunast tulevat liinibussi, kuna isa viibis Kakkola vanglas, kuid keda ma seal kunagi ei kohanud. See oli minu oma mõte ega rääkinud ma sellest ei emale ega kellelegi teisele.

Samuti olid mul fantaasiad oma toredast isast, kes on kodust ära naftapuuralusel Norras, või et ta on hoopis meremees. Rääkisin selliseid valesid ka sõpradele, et minu isa teeb seda või teist. Sellised olid minu fantaasiad, mida ootasin täituvat.

Ma ei oska öelda oma lapsepõlve Jumala kogemuse kohta midagi otse, kuid mõni päev

tagasi kohtusin pastoriga, kes on minust veidi vanem ja elab vastasmajas. Tema isa oli näidanud mulle lapsena pildiraaamatust pilte ja lugenud piiblitekste.

Küsisin temalt, millisena tema mäletab mind lapsena. Ta vastas, et olin olnud väga kinnine ja eriti vaikne. Ta aimas juba siis, et minu kodus ei ole kõik hästi. See pere oli esimene, keda tean olevat palvetanud minu ja minu perekonna eest.

Siis tuli Forssa teemaja. Olen pärit Forssast. Kui mu isa oli surnud, palvetati seal minu eest esimest korda elus vanuses 10 või 11 aastat. 20 aastasena tegin usuotsuse, kuid ei pääsenud sisesse vabadusse ega armastuse hoolekandesse, nii et Jeesusest oleks saanud tähtsaim minu elus. Toetusin oma jõule ja Jeesus oli taustal.

Olin mingi perioodi oma usuelus ka tugevam. Lugesin Piiblit kiiresti läbi. Nädal pärast päästmist sain ristitud ja kahe nädala jooksul täitusin juba Püha Vaimuga. Kuid ma ei osanud toetuda

Jumalale õigel viisil ilmselt isasuhte ja möödunud elu mõju tõttu. Püüdsin püsida usus, kuid kaua seda ei suutnud. Käisin koguduses edasi-tagasi ja ühel päeval pastor ütles mulle: „Me ei oska sind aidata, kuna ei tea, mis sind vaevab.”

Seegi oli taaskord tugev hülgamine. Mind aidati nii palju, kui oli vaja, kuid ma ise ei olnud valmis abi vastu võtma või ei julgenud seda vastu võtta. Mul ei olnud usaldust ega julgust loota Jumala peale kogu südamest. Tahtsin jätta endale alati varuväljapääsu, juhuks kui miski ei tööta.

Ka tööasjades oli vajadus ise asju kontrollida, olin usalduskriisis. Samuti oli mulle oluline tulemuste saavutamise, et näida hea välja.

Tegelesin poksiga ja õnnestusin üsna hästi, kuid selleski oli väljakutse. Treener oli mulle ka isakujuks. Mäletan, et kui olin olnud saamatu, pidin uuesti heakskiidu ära teenima. Kui olin piisavalt palju kohal käinud, pingutanud ja

tõestanud, siis oli Jari OK, et taas temasse panustada.

Alati seati künnis, pidi suutma hüpata üle seatud lati, et osutada kõlblikuks. Lõpetanud poksiga, kogesin veel täiskasvanuna süütunnet selle pärast, nagu oleksin pidanud seda treenerilt andeks paluma, kuigi tegin sellega ise oma eluotsuse.

Kui minu tütar sai teismeliseks, ilmnes mul surmahirm teda kaotada. Kogesin seda eriti tugevasti siis, kui tulin kord koju, olnud koguduses jutlustanud. Oli kevadine aeg, siis kui minu elus olid esinenud surmajuhtumid.

Koju tulles nägin meie õuel pastorit. Hakkasin lausa värisema ja mõtlesin, kas keegi on jälle surnud. Kartsin, et tütreka on midagi juhtunud. Surmahirm oli mulle nii lähedal ja kontrollis kogu mu elu. Mul pole kunagi olnud surmahirmu enda pärast, ikka teiste pärast, et kaotan jälle kellegi.

Siis saabus minu elus aeg, kui olin läbipõlenud. Olin siiski aktiivne, kalastasin,

käisin looduses, viibisin palju üksinda. Väsimus tööst pani mind Jumalat otsima metsas. Valude keskel lähenes Jeesus ja hakkas mind vabastama.

Istusin pargis kivi peal ja mõtlesin, et sellest elust ei tule midagi. Ütlesin: kas on võimalik, et mul ei ole edu ei heas ega halvast.

Olin kõike proovinud ega kasutanud enam narkootikumide. Otsisin põgenemisteed tagasi, kuid olin igast küljest sisse piiratud: ei saanud tagasi pöörduda minevikku ja ees oli nagu suur kivimüra. Kõik oli hirmutav, must ja süng. Ei pääsenud sellest mööda ei vasakult ega paremalt, ei alt ega üle.

Olin täielikus tupikus ja ahastuses. Siis hakkas Jumal mulle rääkima. Olles veidi hiljem kalastamas novembrikuise uduse ilmaga, põlvitasin ja palusin: „Jeesus, anna mulle vähemalt üks korralik kala.”

Püha Vaim vastas, et olen inimeste püüdja.

Mõne kuu pärast kogesin uuenemist, samuti minu abi-

kaasa. Sellega saabus uus algus. Ometi ei muutunud elu ka siis kohe kergemaks, ahistamine jätkus. Abikaasa ütles, et nagu mingi hirmu vaim haaras minu üle kontrolli, mis mind masendas.

Siis viibisin ühel koosolekul Malmi Saalemis, kus Jumala sõna kuulutas ugandalane Michael Kimuli. Tundsin, et ma ei suuda seal viibida, minu sees oli suur pinge ja ma kavatsesin lahkuda.

Järgmisena eneselegi ootamatult avastan, et olen altaril ja minu eest palvetavad kolm meest erinevatest maailma paikadest, nende hulgas soomlane Ville. Siis vabanessin hirmust, millest sai alguse muutus.

Kohtasin ühte neist pastoreist paar nädalat tagasi. Tema oli olnud üks eestpalvetaja. Ta meenutas, et see oli nii suur ime, kuidas ma olin palve ajal hetkeliselt muutunud ja saabus vabadus.

Tõeline vabanemine toimub üksnes Püha Vaimu väes ja Jeesuse lepitustöö kaudu tema veres. Võime saada hea-

deks kristlasteks kommete poolest, kuid mitta omada tõelist vabadust sisemiselt. Tõeline usk vabastab ja Piibel ütleb, et keda Jumala Poeg vabaks teeb, see on tõeliselt vaba. Tuleb olla valmis andma üle kõik need valdkonnad, mis seovad.

Kriisi kaudu olen leidnud suure hulga pärleid. Olin 20 aastat pingutanud ja kuklas tiksus kogu aeg, et Jeesus on Jumal. Rasketel hetkedel hüüdsin Jumala poole ning palvetasin ka keeltes. Suurim pärl on esinenud pastoritöös inimestega, kes pole kohe vabaks saanud.

Ma ei kaota lootust siis, kui keegi sõber on pingutanud juba mõne aasta, sest ise olen ponnistanud 20 aastat. Julgen öelda inimesele, et küll sa ühel päeval selle üle võidu saad, kui sa temale andud. Ma ei näe kedagi nii lootusetuna, keda Jumal ei saaks aidata.

Näen armastust selles, et ka lootusetus olukorras on Jumalal võimalus, kes lubab mingis olukorras pikema kooli või kõrbeteekonna. Üldiselt sõltub kõik meie valikutest.

Rasketest olukordadest rääkides mõtlen, et mind ei tohi valitseda mineviku elu, vaid Kristus täna. Mineviku hülgamise haavad mõjutavad minu südant ehk omal viisil, kuid see ei ole esmane, vaid Jeesus on tähtsaim.

Jeesusel on võimalus muuta haavad ja ebaõnnestumised rikkuseks, nii et koged kaastunnet ja armulisust teiste suhtes ega räägi sa kõrgelt ega karmilt.

Kogesin vaenlase rünnakuid ja hirmu kolme kuu jooksul, kui esinesid tugevad väljakutsed ja ööd olid väga piinarikkad. Naine palvetas minu kõrval, mul oli Meie Isa palve ja Issanda õnnistussõnad kirjutatud paberile, ka audiopiibel mängis taustal; kuid kogesin, kuidas kuri tahab minust kinni haarata.

Siis ühel öösel kuulen öeldavat: „Jari, ava silmad ja kohtu sellega, mida sa kardad.”

Ma ei julgenud pimedas avada silmi, kuna kogesin kurja mõju olevat nii lähedal. Silmade avamisega tuli

vabanemine, et mitte karta seda, mida sinus ei ole.

See on minu vabastamise lugu, mida tegi Jeesus. Enda osa selles on valmidus meeleparanduseks ja vajadus hüljata kõik sidemed, mis mõjutavad.

Koguduses võib olla suur probleem karta katkiseid inimesi, kes võivad olla samas väga jõulised. Kui kaks haiget saanud kohtuvad, siis nende teravad servad löikavad sõnavalingus teineteist. Kui koged enese olevat tervem, siis parim on ärakuulamine, kui viibid teise kõrval õigel viisil.

Pole vaja hakata kohe õpetama. Tuleb anda inimesele võimalus rääkida kuuldavalt välja oma asjad. Ta ise märkab vigu ning näeb võimalust kasvada teises suunas ja terveneda.

Möeldes omadustele enda kohta enne ja nüüd: olin enne kartlik ja agressiivne. Täna olen pehme, suhteliselt rahulik ja turvaline. Täna on minu usuolu stabiilne ja ma seisan kindlal alusel. Pole ebakindlust ega hirmu, et Jumal

võiks mu hüljata või maha jätta. Milline muutus Jumala poolt!

Kiidan Sind, Issand, selle päeva eest ja selle eest, mida oled teinud minu elus, paljude elus ja mida saad veel tegema. Tänu, et vabastad täna inimesi sidemetest ja ahelatest, mis ei ole meie jaoks, mis on vaenlasest ja patu tagajärg alates pattulangusest para-diisis Aadama ja Eevaga.

Tänu Sinu hea plaani eest. Palvetan haavatute ja hüljatute eest, et Jeesus tuleks nende ellu. Anna julgus avada oma südame pinnas, kuhu Sina saad astuda ja tervendada ning tugevdada.

Tänu, et surid minu eest Kolgata keskmisel ristil, et minu patud pole olnud suuremad kui Sinu lepitustöö ega mahavoolanud lepitusveri. Tänu Püha Vaimu töö eest, mida oled teinud minu suhtes. Tänu inimeste eest, keda saatsid minu kõrvale. Aamen.

JARI VAHTERA

Paganluse pealetung

SR: Hei! Siin Sid Roth.

Tere tulemast minu maailma, milles on loomulikult üleloomulikku. Ühendriigid näivad olevat siirdumas judeo-kristlusest tagasi paganlikesse usunditesse suure kiirusega.

Bestseller-kirjanikul rabi **Jonathan Cahn**il on olukorrale esimene selgitus ja üleloomulik lahendus, millest mina olen kuulnud. See on plahvatuslik. Kinnitage turvavööd!

Jonathan, see on esimene intervjuu sinu uue raamatu *The Return of the gods* (Jumalate tagasitulek) ilmumise järgselt. Minu arvates on see võimsam, tulisem ja plahvatuslikum raamat, mille oled kunagi kirjutanud. Räägi sellest.

JC: Kujuta ette, kui Ameerikas ja maailmas toimuva taga oleks saladus, mille juured ulatuvad muistse Mesopotaamia kirjutistesse. Kujuta ette, kui jumalad, keda peetakse väljamõeldu-

teks, ongi tõelised. Mis juhtub siis, kui jumalad pöördusid tagasi Ameerikasse? Mis siis, kui need nähtamatud jõud on tänaste muutuste taustal?

Kes ja mis on need jumalad? Mida Piibel nendest räägib? Kas on võimalik, et need saavad avalikuks New Yorki tänavatel? Aga mis siis, kui see mõjutab isegi ülemkohtu tegevust?

See mõjutab praegu iga inimest. Kõiki vaatajaid.

Mida jumalad kavatsevad ja mida saame nende vastu ette võtta?

Raamat *The Return of the gods* (Jumalate tagasipöördumine) paljastab selle, mis mõjutab meid kõiki ja selgitab, mida meie peame tegema.

SR: Mind hämmastab selles raamatus see, kuidas Jonathan osutab, mida need väikese algustähega jumalad põhjustasid Iisraelis, mida see läks maksma Iisraelile selle maal ja jumalasuhetes. On kohutav, mida see põhjustas

Iisraelis. Jumalatel on oma loomupärasus ja teatud ülesanded. Kuidas see on seotud USA sündmustega?

JC: Teeme esmalt ülevaate. Jumalaid oli muiste kõikjal. Piibel ütleb, et jumaluste taga oli midagi, mida heebrea keeles nimetati „shedim” e „vaimud”.

Uues testamendis kasutab Paulus nende kohta kreekekeelset väljendit „daimonia”. Sellest tuleneb sõna deemon. Need on vaimud, mitte üksnes pettekujutelm. Kuna kõik need kultuurid olid pühendatud jumalatele, olid need samas pühendatud nendele vaimudele ja said nendest mõjutatud.

Ka lääne tsivilisatsioon oli vaimude meelevallas. Siis tuli maailma Messias, kellel oli meelevald vaimude üle. Ta läkitas evangeeliumi kogu Rooma riiki. See hakkas võitlema paganlike jumaluste vastu ja jumalad põgenesid oma templitest.

See tähendab, et vaimud aeti välja. See oli maailma ajaloo suurim vaimude eksortsism, mille teostas evangeelium.

Meie tsivilisatsioon on ainulaadne. Sellest on vaimud välja aetud. Kuid sellega kaasneb hoiatus. Kas mäletad, mida ütles Messias vabastatud seestunud mehe kohta?

Kui rüve vaim pöördub tagasi ja leiab koja tühja ja pühituna, siis võtab ta kaasa seitse kaaslast. Nüüd on see mees veel enam seestunud. Messias räägib „mehest”, kuid samas räägib ta kogu sugupõlvest, millestki palju suuremast.

See põhimõtteline hoiatus on järgmine: kui Jumal tuli meie kultuuri, vaimud lahkusid. Kuid kui meie kultuur või Ameerika pöörab selja Jumalale, avanevad ukсед vaimude tagasipöördumisele ja meie kultuur valutatakse uuesti.

Uksed avanevad muistsetele jumalatele, kelle taga on vaimud. Need saavad tagasi pöörduda ja võtta meie kultuuri üle. Sellest kogu see meeletus, mis on Ameerikas toimunud viimase 50 aasta kestel, kuna jumalad on tulnud tagasi.

SR: Märkasid raamatus ühte huvitavat seika, millele

polnud varem mõelnud. Kui koolides lõpetati palvused, said vaimud sinu arvates seadusliku sissepääsu.

JC: Kui vaatad, millal hakkas Ameerika hülgama Jumalat, siis toimus see samal ajal, kui palvused lõpetati, 1960ndate alguses. Sama toimus Iisraelis.

Jumala sõna ja palvused tõrjuvad need jumalused välja. Kui palvused kõrvaldada, avatakse jumalatele uuesti ukсед. Koda ei püsi tühjana. See täitub alati millegagi. Meie koolidesse ja laste juurde tuleb selle asemele midagi muud.

Esimene jumal või vaimne vürst, kes alustab rünnakut, on „valitseja”. Selle nimega nimetan teda oma raamatus.

SR: Piiblis on see „baal”.

JC: Jah. Baal tähendab „valitsejat”. Mis oli selle ülesanne Iisraelis? Panna rahvas unustama oma Jumalat. See tõukas tõelise Jumala kõrvale. Baali vaim Ameerikas ja läänes on tõrjunud Jumala välja koolidest ja kultuurist.

Piibel ütleb, et see pani Iisraeli loobuma Jumala käskudest. Kümme käsku on

Ameerikas hülgatud. Ameerika pöördub tagasi paganlusse. Selle pürgimus on pöörata judeo-kristlik maa tagasi paganlusse. Just see on toimumas.

See on esimene vaim, kes haarab kaasa oma sõbrad. See on üksnes pinnavirvendus, sest sellega seostub palju muud. Ma ei süvene sellesse täpsemalt, kuid baal ilmnes väelisel New Yorkis. See on esimene vaim, kes kutsub kaasa kõik oma sõbrad. Just nii on see toimunud.

SR: „Valitseja” e baal silutas teed kahele teisele paha-mainelisele muistsele vaimule, võrgutajale ja hävitajale. Mis toimub Ameerikas, kui need kaks muistset ebajumalat pöörduvad tagasi?

Esitad oma raamatus ka teist ebajumalat, „võrgutajat”. Mis on selle nimi Piiblis?

JC: Piiblis nimetatakse seda Astarteks. Mesopotaamias nimetati seda Ištariks. Kreekas nimetati seda Afroditeks, Roomas Veenuseks. Kaanani mütoloogias on see baali naine.

Baali järel tuleb Astarte

siis, kui üks on juba avatud. See on seksuaalsuse, seksuaalse moraalituse jumalanna, prostituut. Selle tempolid olid täis silmaga vaadatavat seksuaalsust.

Kui see tagasi pöördub, mis siis ilmneb?

Seksuaalne revolutsioon. See on Istar-jumalanna tunnus. Mida see teeb?

See hävitab ja nõrgestab abielusid. See seksualiseerib kultuuri. Lähis-Idas tõi see kõikjale alastipildid.

SR: Küsimus ei ole siis inimese oskuslikust planeeringust. Ükski inimene ei ole leiutanud vahendit, kuidas paganlus kiiresti levib. Küsimus on inimesest tugevamast jõust. Need on pimeduse valitsused ja vaimsed meelevallad.

Kas oled imestanud, miks levib pimedus nii kiiresti?

See on tingitud sellest, et liiga paljud on andunud nendele vaimuvaldadele.

JC: See on tõeliselt üleloomulik. Kreeka mütoloogias sünnitas võrgutaja poja nimega Eros. Erootika hakkas volama Ameerikasse.

Sõna „prostituut”, kes on ahvatleja, on kreeka keeles „porne” või „porno”. Pornograafia on tunginud kõikjale kultuuri. Võrgutaja kummutab Piibli seksuaalsuse ja abielukäsitlused ning muudab kultuuri paganlikuks seksuaalsuse abil.

See on ka loitsude ja nõiduse jumalanna, mis nõiub Ameerika. Sellises olukorras me viibime.

SR: Just seda me näeme, inimesi, kes peaksid teadma paremini ega tegema selliseid otsuseid. Nad tegutsevad parema sõna puudumisel „teaduse vastu”.

Muidugi tegutsevad nad Piibli vastu, kuid ka teaduse vastu. See on tingitud sellest, et nende üle on nõiduslik hääming ja sumu. See ei ole mõistusepärane sellele, kellel pole samasugust sumu.

JC: See on mõistusevastane ja läheb veel kaugemale. Selle jumalannaga on seotud ka gender-ideoloogia. Muistsetes kirjutistes kujutab see ennast nii: „Mina olen naine ja mees.” Selle lauludes öeldakse, et sellel on võime muuta meest naiseks ja naist

meheks.

Mis juhtub siis, kui see siseneb kultuuri?

See hakkab kujundama naisi meheliikeks, võtma naistelt naiselikkust ja naiselikustama mehi. See puudutab kõike, kultuuri, rolle, radikaalset feminismi ja seksuaalsust. Kui hämmastud selle edenemisest, on kõik seotud selle jumalannaga.

SR: Kuidas sa oled seda kõike taibanud?

JC: Ma ei võta selle eest mingit au endale. Jumal näitab asju. Olen ka ise hämmingus.

Sellel jumalannal oli oma preesterkond. Preestrid selle templites olid naisteks riietunud mehed. Nad käitusid nagu naised.

Kui kultuuris toimub paganlusse tagasipöördumine, hakkavad mehed riietuma naisteks. Näeme seda juba nüüd. Esineb piisavalt palju ka samasooliste seksi. Räägitakse võimalusest, et mehed muutuvad naisteks ja naised meesteks. Mõned selle preestrid olid isegi opereeritud.

SR: Ma ei teadnudki seda. Arvasin, et seda toimub üks-

nes tänapäeval.

JC: Täna tehakse seda kaasaegsemalt. Kirjutasin raamatu, et seda paljastada. Eriliseks eesmärgiks võetakse ka lapsed. Kes valitseb lapsi, kontrollib tulevikku.

Mis paneb täiskasvanu tegema seda lapsele? Vaim, selle jumalanna vaim. Ma ei lähe kaugemale, kuid see on kohutav.

Jumalanna vastutas veel paraadide eest. Toimusid avalikud marsid. Muistsetes tekstides nimetatakse paraade väljendiga, et mehed riietuvad naisteks ja naised meesteks.

Sugupoolte piire kõigutati. Kui näeme sama toimuvat nüüd, on see selle jumalanna tunnus.

Mis veel üllatavam, muistsetes, nagu näiteks Hieronymose tekstides, räägitakse, et paraadid toimusid juunikuus. Jumalanna kuu oli juuni. See oli Pride-jumalanna. Tänapäeval on Pride-kuu. Ka see on tagasipöördumise ilming, mille kaudu mõjustatakse kultuuri.

SR: Ütlesid, et jumalad mõjutavad ka ülemkohtu otsuseid, et isegi aeg on

määratud, millal otsused tehakse.

JC: See on hämmastav. Ülemkohtus on olnud kolm märgilist sündmust seoses vikerkaare-ideoloogiga. Esimene oli aastal 2003. See satust muistsesse tammusekuusse. Tammus oli Ištari armuke. Otsus tehti täpselt jumalanna päeval.

Järgnevalt tühistati aastal 2013 seadus *Defense of Marriage Act*. Otsus tehti sama kuu samal kuupäeval, jumalanna kuus, pööripäeval.

Kolmas otsus, samasooliste abielude seadustamine toimus samuti jumalanna kuus ja päeval, 26. juunil.

Mäletame kõik, kui abieluseadust muudeti. Kogu maa oli vikerkaare värvides, samuti Valge Maja. Samal õhtul, muistse kalendri järgi tammusekuu 10. päeval, tuli lausuda loits, mis paneb mehe armastama meest. See kõik oli ette määratud jumalate saladuses.

SR: Pole ime, et hämmastusid, kui Jumal näitas neid ilmutusi. Sama plaani järgis ka Iisrael, kui see andis seadusliku sissepääsu nendele

deemonitele. Ka USA on avanud deemonitele seadusliku sissepääsu.

Jonathan räägib pimeduse kolmainsuse kolmandast vaimest, hävitajast. Ütled, et kõige taga on väikese j-ga jumalate saladus.

JC: Ei jõua sellest isegi korralikult alustada.

SR: Tean. Miks on Ameerika nii tähtis?

JC: Ameerika on juhtiv maa. See, mis toimub siin, puudutab kogu maailma. Ameerika rajati muistse Iisraeli eeskuju järgi puritaanide juhtimisel. Seda on õnnistatud nagu Iisraeli. Kuid juba John Winthrop hoiatas, et kui hülgame Jumala, tulevad samad needused meie peale. Jumala suured mehed, Mooses ja Eelija, olid vastu jumalustele. Oleme samas paadis.

Rääkisime gender-segadusest, mis levib kõikjal maailmas. See sai alguse New Yorki sündmustest, mida nimetati Stonewalli meelevaldusteks.

SR: See oli siis hävitaja.

JC: Juba enne seda olid sellega seotud gender-ilmin-

gud ja jumalanna. Stonewalli meeleavalduste õhtul ilmesid kõik jumalanna märgid New Yorkis.

Räägin sellest lühidalt. Selle sümbol võitluses on lõvi-
pea. Lõvi-
pea oli New Yorkis sellel õhtul.

Teine tunnus on Ištari tants. Meelavaldustel tantsiti ja lauldi neid sõnu, mis esinevad Mesopotaamia savitahvli-
tel, kus öeldakse, et jumalanna murrab „kivimüüri” (Stonewall).

Sündmuse alustajaks oli keegi naine. Ainult üks naine. Ta esitas jumalannat. Savitahvli-
tel esineb jumalanna nimega „torm”. Selle naise nimi oli Stormé e „torm”.

Räägin lühidalt ühest asjaolust. Vikerkaare tunnuseid näeb nüüd kõikjal. See saab oma juured jumalannast. Kui inimesed seda teaksid, ei kasutaks nad seda tunnust.

SR: Paljud vaatavad ei tea sellest midagi. Lisaks sellele, et inimesed ei tea seda, mida ajalehtedes räägitakse, nad ei tea ka seda, mis on nende sündmuse taustal muistsete tekstide järgi.

JC: Suur osa usklikest ei

tea, mille vastu me oleme.

Toon näite hävitajast. See on kolmas ebajumal, Piibli Moolok. See pani iisraellased ohverdama oma lapsi Mooloki altari-
l. See on paganlus.

„Mitte iialgi Ameerikas,” mõeldakse. Kuid kui Ameerika hülgab Jumala, tuleb Moolok sisse ja lapsi hakatakse ohverdama. Just see algas 1960ndate lõpus, 1970ndate alguses.

Üks jumal viib teiseni. Kui lugessin muistseid tekste Moolokist, ohverdati sellele just vaeseid lapsi. Sama tehakse tänapäeval.

SR: Miks sa nii ütled?

JC: Ajaloolaste järgi müüdi vaeseid lapsi ohverdamiseks. Veel täna on Moolok huvitatud vähemustest ja vaesetest.

Ütlen midagi julgustuseks. Sain oma raamatu valmis 24. juunil. Samal päeval tühistas ülemkohus osariikide abordi-
õiguse.

SR: Ah nii! Näeme kuidas ukсед avatakse ebajumalatele, kuid Jonathan ütleb, et nüüd on uks avatud Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumalale.

JC: Just nii. Kui uurida Piibli ärkamisi, siis õiglased kuningad purustasid ebajumalate altarisid. Mis on täna Mooloki altar? Jumal hakkas seda murdma. Seal on nüüd ava.

SR: See on just samalaadne ava, mille kaudu deemonid sisse tulid. Üks väike avaus tekkis palve kõrvaldamisel koolidest. See võib näida väiksena, kuid ei, ei, ei. See on suur, suur, suur.

JC: Just selle pärast peavad usklikud saama tugevaks ja teadma nendest asjadest. Raamatu lõpus räägin jumalate sõjast. Jumalad on pöördunud tagasi, et kõik neid kummardaksid.

SR: See on nende eesmärk.

JC: Nad tahavad kätte maksta. Kes ajasid nad ära? Usklikud. Nad tahavad usklikele kätte maksta. Lühidalt on olukord selline.

Me elame uskumatuid aegu. Apostlid seisid vastu jumalatele, samuti nagu Eelia, Mooses ja makkabeid. Kuid meil on vägi, Jumal. Räägin oma raamatus, kuidas seista vastu, kuid me peame

teadma, et meie vastu on ebajumalad.

SR: Luba küsida, kas meil on lootust?

JC: On. Kõigis minu raamatutes on lootust. Meie Jumal on nii palju tugevam. Kui me ei tõuse selle väes, me ei näe seda. Kui ärkamine ja kirkus tulevad, siis ebajumalad purustatakse ja aetakse minema.

Oma elust tuleb ära ajada kõik, mis on nendega seotud. Jumala Vaim ajab ära jumalate vaimud. Meil on vägi. Peame selleks tõusma.

SR: Väljavaated on sünged, kuid ma ütlen, et nüüd on Jumala suurim tund Ameerikale, et seda võiks taaskord nimetada „Kaunitar Ameerika”.

Aabrhami, Iisaki ja Jaakobi Jumal ei ole veel öelnud oma viimast sõna Ameerika kohta. Parim on veel ees.

SID ROTH ja
JONATHAN CAHN

TV7 saates „Yliluonnollista”

Roope tervenemine

Roope Svart on sündinud mustlasperes, põdenud SM tõbe (mupleksskleroosi), tervenenu sellest Jumala abil ja elab täna Jumalale pühendatud elu. Ta jutustab sellest TV7 saates „Isanda lauas”, mis on esitatud kokkuvõetult.

Olen sündinud Mäntyharjul 90ndate alguses tavalises mustlas perekonnas. Meie kodus oli alati leiba ja kodu oli turvaline. Minu õpinguid mõjutas koolikiusamine, mille põhjuseks oli sageli minu rahvus. Sellele vaatamata lõpetasin kooli ja täitsin kõik vajalikud testid.

Terviseprobleemid algasid siis, kui mul täitus 18 eluaastat ja olin saanud juhiloa. Sõitsin koos hea sõbraga Heinolast Mäntyharjule, kui ootamatult kaotasid sõidu ajal nägemise paremast silmast. Ehmusin väga, kuid auto jäi teele ja ma ei julgenud sellest kellelegi rääkida.

Hiljem nägemine taastus, kuid hakkas ilmema teisi terviseprobleeme. Oleks pida-

nud minema kohe uuringutele, kuid juhtus nii, et mul tuli noorena, juba 18aastasena, abielulahutus. Kõik see rõhus mind ja lisaks hakkas haigus muserdama.

Kui haigus avastati, veetsin alguses paar kuud ratastoolis. Kui teostati ravi, pääsesin ratastoolist välja ja läksin üle rulaatorile. Haiguse algfaasis esines perioode, kui see vahel veidi taandus. Lõpuks, kui haigus jõudis selgroogu, ei taastunud enam midagi.

Mind masendas teadmine, et sellel haigusel puudub tulemuslik ravi. Haiguse süvenedes hakkasin oma piinu vaigistama viina ja narkootikumidega. Tõelisus oli nii raske, et ma ei suutnud seda taluda. Ka valud oli suured. Arstimiks selle vastu viibisin iga päev ainete uimas.

Jätkasin poissmehe elu rulaatori ja narkootikumidega. See oli 15 aastat koos valudega, mille kestel haigus süvenes.

Tundus, et olen kaotanud kõik, et minul ei ole enam midagi. Olin unistanud tööst,

kuid seegi jäi sinnapaika. Ka Jeesust polnud minu elus, niisiis elasin tavapäraselt.

Kibestusin, kui sain halbu uudiseid või kui meenusid mineviku kogemused. Paljude lähedastega katkesid suhted. Kõik muutus süngemaks ja kibestumine, mis kapseldus minu südames, kontrollis kogu mu olemust ja tegi meelega mustaks.

Olin ka suitsiidne. Aineid kasutades lootsin, et kaotan elu, kord tuleb ju niikuinii surra. Poleks seda ise suutnud otsustada, kuid ootasin, et see juhtuks kõrvalilminguna, kui võtan piisavalt palju aineid.

Pereliikmed minu ümber kamandasid mind ja püüdsid teha oma parima, et ma lõpetaksin, kuid see ei meeldinud mulle ja haigus kogu aeg halvenes.

Sellel ajal meenus mulle Jumal ja vahel ma ka palvetasin, kuid Jumal aitab inimest oma ajakava järgi. Samuti on oluline, et anname ise kõik üle Jumalale. Minu kibestumine oli oluliseks takistuseks, nii et Jumal ei saanud mind aidata.

Viimased viis aastat olin muutusprotsessis vaimses

mõttes. Hakkas tunduma, et ma enam ei taha elada sellist elu. Kõik muutus valulikuks. Kui avad igal hommikul silmad selleks, et tõmmata ennast täis, siis ei ole see enam elu.

Palusin, aita mind Jeesus. Jumal vastas, et kui annan kibestumise temale, siis ta saab mind aidata. Ütlesin siis Jumalale: „Siin ei jää enam muud üle. Annan Sulle oma kibestumise.”

Kuid püüdsin seda oma jõuga. Veidi aja pärast märkasin oma reaktsioonidest, et kui miski mõjus kibestumisele, polnud see kuhugi kadunud. Panin oma käed risti ja ütlesin Jumalale: „Ma ise ei suuda, aita mind. Puhasta Sina minu süda.”

Sellest alates midagi juhtus. Sai alguse protsess, mis kestis 5 aastat. Selle viie aasta jooksul ma eriti ei mõelnud nendele asjadele. Hakkasin rohkem Jumalat kaasama oma ellu, olema rohkem koos temaga. Hommikul pidasin hommikupalvusi, käisin koosolekutel.

Samas ei olnud ma veel ainetest vabanenud. Mitu korda eksisin uuesti, kuid tõin selle alati jätkuvalt

Jumala ette: „Oh aita mind, ma ei taha enam nii jätkata.”

Viieaastase protsessi lõpul sattus minu kätte pilt, millel oli inimene, kellele olin olnud väga kibestunud. Võtnud pildi kätte, murdusin. Panin käed pildi peale ja kogesin, et suudan anda andeks.

Jumal oli teinud tööd minu südames kogu selle aja. Ka sõnas öeldakse, et kui oleme tema mõjuväljas, siis muutume tema sarnaseks. Ütlesin veidi takerdudes, käed pildi peal: „Tahan anda andeks.”

Ütlesin seda mitu korda. Siis märkasin, et kannan ka teiste inimeste peale vimma. Räägin siin inimestest, kes olid kunagi halba teinud minu isale. Ma ei tundnud neid inimesi, kuid teadsin, kes nad olid.

Märkasin, et tahan anda ka neile andeks. Kui ütlesin Jumalale, et annan ka neile andeks, kes on minu isale kurja teinud, toimus minus midagi. Märkasin, kuidas mingi surve minu ümbert kadus.

Jumal hakkas rääkima. Kui oled andnud temale oma kibestumise, on tal sinu jaoks ka ülesanne. Ta tahab sind kasutada. Sain juhtimise

asuda elama Porvoosse.

Jumal lubas anda mulle kõik vahendid, mida vajan tööks, ka tervise, nii et suudan tegutseda tema teenistuses.

Kuna Porvoo on selline koht, kuhu on raske saada elukohta, siis ütlesin Jumalale: „Kui tahad, et sinna lähen, siis anna mulle ka korter.”

Möödus mõni nädal sellest palvest, kui helises telefon ja helistas minu hea sõber Porvoost, kes on kinnisvaraagent. Ta ütles: „Tere Roope.”

„No tere, Sami.”

„Minul on korter rentida. Kas tahad asuda elama Porvoosse?”

Vastasin „loomulikult” ega isegi küsinud, mitmetoalisega on tegemist. Korter oli minu perele just sobiva suurusega, kuna mul on naine ja kaks last. Mäntäharjul andsime ära eelmise korteri ja kolisime Porvoosse.

Üks esimesi koosolekuid, kuhu koos perega läksime, toimus Taakala Heiki eestvedamisel koos abikaasaga. Saabus eestpalveteenistuse aeg. Palveteenistuse käigus küsiti minult, mida ma soovin Jumalalt. Vastasin, et ta on

lubanud anda mulle tervise.

Palve algas ja ma tundsin, kuidas Jumala vägi läbistas minu. Äkki kuulsin, kuidas öeldi: „Hakka jooksma.”

Olin läinud altarile koos rulaatoriga. Jätsin rulaatori sinnapaika ja hakkasin jooksma. Jooksin koguduse vahekäiku pidi ja pöördusin tagasi altarile. See tundus meeletu. Ma ei hingeldanud ega tundnud valu, olin terve.

Jumal tegi seda, mida meditsiin ei suuda selgitada, et inimene võib Jumala abiga terveks saada. Jumal andis mulle uue elu. Sain täiesti uue võimaluse.

Inimesed on selle peale imestanud ja teinud loo küsitavaks. Mulle on isegi öeldud, et võibolla ma teesklesin valusid. Vastasin, et ei viitsinud 15 aastat oma huviks mängida, et mul on selline haigus ja et mul on nii valus.

Meedikud on tõdenud, et enam haiguse tunnuseid ei ole. Arst konstateeris, et ta ei suuda seda selgitada, kuidas see on juhtunud, kuid tore on. Siiski ta lisas, et jälgime veel, et see tagasi ei tule.

Minu arvates oli see veidi vastuoluline, kuid on ju raske mõista, et Jumal suudab

ravida närvipõhist haigust, mida meditsiin ei suuda. See on nimelt haigus, mis hävitab aju. Niisiis on see keeruline.

Jumal andis mulle ülesande rääkida temast inimestele, samuti sellest, et ta suudab teha seda, mida meditsiin ei võimalda. Minu konkreetne tegevus on liikuda Porvoos ja selle ümbruskonnas gitarriga, et laulda ning rääkida Jeesusest.

Olen olnud tänavaevangelist. Kohtun erinevate inimestega. Pinnas on üsna kõva. Inimesed ei julge eriti tulla vestlema. Peab minema neid varrukast sikutama. Kui laulan, siis tundub, et inimestel on häbi tulla vaateulatusse kuulama. Mõni võib käia laulmise ajal 20 korda mööda ja niiviisi kuulata.

Lapsed on muidugi erand. Perekonnad lähenevad siis, kui lapsed seda soovivad. Siis tullakse laste varjus. Ilma Jumala väeta ja usuta sellesse, et see on parim sõnum, ei suudaks ma teha seda päevast teise.

Kuigi arvuliselt ei ole palju vilja, on ka ühe hinge pääste tulemus. Ise olen taibanud, et meie ülesanne ei ole kohustada inimesi Jumalat vastu

võtma, vaid rääkida tõde, ja siis saab inimene teha oma otsuse.

Unistasin nooruses heast ametist ja kuigi olen haiguspensionil, on nüüdki unistus veel midagi teha. See on põnev, kuidas Jumala avas mulle õppimisvõimaluse koolis. Õpin protsessijuhtimist Porvoo Careerias. Varem poleks see haiguse tõttu olnud mõeldav, kuid Jumal on andnud mulle täiesti uue alguse.

Kui Jeesus on minu elus, siis ta ka kannab läbi ja aitab. Ka minul on raskusi, kuid on kergem elada koos kaitsjaga, kui kõndida üksi.

Olen märganud, et elus on iga päev valikud. Vaenlane toob esile mitmesuguseid asju ja esineb ka tavapäraseid raskusi. Seejuures märkan, et Jumal on minuga igas vajaduses. Igast kiusatusest ja raskusest valmistab tema väljapääsu, kui loodame tema peale. Olen ka seda proovinud, kui kohutav on minna üksi, siis kui ei ole oma ellu vastu võtnud Kaitsjat. Raske on elada oma jõu varal.

Täna on selline aeg, et usklikud peavad hakkama tegutsema. Inimesed ise ei tule

kogudusse, peame minema neile rääkima. Kui ka üks inimene kuuleb, on see võit.

Minu peres räägitakse usuaasjadest ja käiakse koosolekutel. Midagi ei sunnita peale, igaüks ise otsustab. Vanemate kohustus on esitada lastele seda, mis on Piiblis.

Mustlastele on Jeesus üsna tähtis. Kuna ajad on olnud sellised, on inimesed veel tugevamalt kinnistunud Jumalasse. Erinevates kohtades suurem osa ütleb enese olevat usus. Seda ei häbeneta. See on normaalsus.

Elame pimedal maailmaajastul. Esineb mitmesugust, seda on olnud ja tuleb veelgi. Kinnistugem Jumalasse. Pidage meeles, et kui südames on kibedust, nii nagu oli minul, siis andke need asjad Jumalale ja tema saab aidata. Andke kõik Jumala kätte. Tema on ainus, kes meist hoolib.

Ootan, et Jumal haarab inimeste südamed, kui nad kuulevad, kuidas Jumal tegutseb. Mida rohkem räägitakse, seda rohkem seemneid külvatakse.

Issanda tegudest rääkimine on väga oluline.